

Trosgrundlaget i Karmapa Trust / Sangye Tashi Ling

Den historiske Buddha, Shakyamuni

Alle buddhistiske traditioner fører deres spirituelle anskuelser tilbage til den historiske Buddhas lære.

Se Buddhas livshistorie her: <http://danskdharmahistorie.blogspot.com/2015/01/buddha-legenden.html>

Ifølge den tibetanske tradition gav Buddhas tre serier af belæringer, "omdrejninger af Lærens hjul":

1. det lille fartøj til individuel befrielse fra tilværelsens lidelse (hinayana), 2. det store fartøj (mahayana) baseret på ønsket om at nå til erkendelse af Buddhatilstanden for at blive i stand til at befri alle levende væsener, og 3. tantrisk buddhisme, diamantfartøjet (vajrayana), der regnes som den hurtigste og mest effektive vej til befrielse. Tibetansk buddhisme indeholder alle disse planer af belæringer, der betragtes som en gradvis vej fra de helt grundlæggende hinayana belæringer til de mest avancerede vajrayana belæringer - med mahayanans umådelige medfølelse som det centrale grundlag.

Buddhas grundlæggende belæringer er de fire ædle sandheder:

1. sandheden om tilværelsens altgennemtrængende lidelse, som man bl.a. kan forvise sig om ved at følge med i de daglige nyheder fra hele verden. Personligt oplever vi især lidelsen ved sygdom, alderdom og død.

2. Sandheden om årsagen til lidelsen, der skal findes i vort eget sind, i vore handlinger og de konsekvenser (karma), som er resultatet af vore handlinger med legeme, tale og sind. Grundlæggende uvidenhed om altings sande natur er hovedårsagen til de forstyrrende følelser - had, begær, dumhed, stolthed og misundelse, og de mange tanker, der udspringer herfra, skaber en oplevelse af os selv som adskilte individer i en verden af kaotiske fænomener, der truer vores eksistens. I det gamle buddhistiske verdensbillede taler man om de seks verdener indenfor den forvirrede tilværelse (samsara):

1. gudeverdenen, hvor vi oplever midlertidig lykke, 2. halvgudeverdenen, hvor vi er involveret i krig mod andre, 3. menneskeverdenen, hvor vi befinder nu, 4. dyreverdenen, hvor vi er præget af dumhed og slave af vore instinkter og ubevidste mønstre, 5. åndeverdenen, hvor vi er plaget af uudholdelig sult og tørst, og 6. helvedesverdenene, hvor vi oplever forfærdelige pinsler.

De seks verdener kan både forstås som ydre verdener, hvor man kan blive genfødt som følge af sin karma fra tidligere liv, eller man kan forstå dem som skiftende psykologiske tilstande, som vi kan opleve fra dag til dag i dette menneskeliv. I alle tilfælde betragter buddhismen hele vores oplevelse af verden som en mental konstruktion.

3. Sandheden om lidelsens ophør. Der findes en tidløs og uforanderlig sandhed, Buddhatilstanden, som er helt uden lidelse. Det er en ubeskrivelig virkelighed, der ikke kan rummes i ord og begreber. Man taler ofte om tomhed, men dette ord kan let misforstås. Der er ikke tale om en intethed, men om et plan af erkendelse hinsides al dualisme. I den grundlæggende buddhisme kalder man det Nirvana. I mahayana og vajrayana taler man om Dharmakaya ("sandhedstilstanden"), Buddhanaturen eller Sindets Natur.

4. Sandheden om vejen, der fører til befrielse. I den grundlæggende buddhisme taler man om den ædle ottefoldige vej: 1. ret forståelse, 2. ret sindelag, 3. ret tale, 4. ret handling, 5. ret vandel, 6. ret stræben, 7. ret opmærksomhed og 8. ret fordybelse.

I mahayana taler man om vejens fem faser: 1. opbyggelsesfasen, 2. forbindelsesfasen, 3. indsigtssfasen, 4. meditationsfasen, og 5. fuldendelsesfasen. Disse faser svarer til de ti bodhisattvatrin, der fuldendes med erkendelsen af Buddhatilstanden.

Det hele starter med ønsket og løftet om at nå til erkendelse af Buddhatilstanden. Dette sker formelt ved, at buddhisten overfor en spirituel lærer tager bodhisattvaløftet, det højtidelige løfte om at arbejde med at udvikle de fire grænseløse indstillinger 1. kærlig velvilje og venlighed, 2. medfølelse, 3. empatisk glæde og 4. upartisk ligevægt. Ordet bodhisattva betegner både en ordinær mahayanabuddhist på vejen og et højt udviklet menneske på de højeste bodhisattvatrin.

Bodhisattvaen arbejder med de seks fuldkomne dyder (paramita): 1. gavmildhed, 2. disciplin/etik, 3. tålmodighed, 4. flid, 5. meditation og 6. visdom. Visdommens fuldkommengørelse (prajnaparamita) er det absolutte mål for bodhisattvaen, mens de øvrige fem dyder er relative trin på vejen til erkendelse.

Visdommens fuldkommenhed er beskrevet i Prajnaparamita litteraturen. Essensen af hele denne litteratur er sammenfattet i den berømte tekst Hjertesutraen, der indeholder det udsagn, som udtrykker hele mahayana buddhismens anskuelse: "Form er tomhed, og tomhed er form. Tomhed er intet andet en form, og form er intet andet end tomhed."

I legenderne om Buddhas tidligere liv (Jataka) fortælles det, hvordan Buddha som bodhisattva arbejdede med fuldkommengørelsen af de seks dyder. I ét liv ofrede han f.eks. sin krop som føde for en sulten tiger.

I mahayana buddhismen taler man om de to sandheder: 1. den relative sandhed og den absolutte sandhed. Den relative sandhed svarer til det plan af forståelse, der opleves af almindelige mennesker i den duale verden, hvor man skiftevis oplever glæde og lidelse, godt og ondt. Her gælder karmaloven, og for buddhisten er det vigtigt at undgå alle negative handlinger med legeme tale og sind. Man opbygger karmisk fortjeneste ved at udføre gode og gavnlige handlinger overfor andre, ved at rense sig selv og udvikle kærlighed og medfølelse. Herved fjerner man de forhindringer og slør, der forhindrer erkendelsen af Sindets Natur. Det meste af den buddhistiske praksis arbejder med det relative plan af virkelighed.

Den absolutte sandhed er den egentlige sandhed, men på grund af vores uvidenhed og forstyrrende følelser er vi ikke i stand til at erkende virkeligheden, som den er. Når vi når så langt i vores udvikling, at vi bliver i stand til at erkende Dharmakaya, Sindets Natur, vil den relative verden fremstå som en illusion skabt af bevidstheden, og vi vil være i stand til at frigøre os for karma og de forstyrrende følelser.

Sindets Natur er på én gang tom for alle begreber og lysende klart. Alting opstår spontant som sindets leg og perfekte udfoldelse og tager uhindret konkret form.

Vajrasattva, en af vajrayanas mange symbolske guddomme

I vajrayanas forståelse tager man udgangspunkt i den absolutte sandhed. Alting er fra begyndelsen rent og fuldkomment, og ved hjælp af særlige meditationsmetoder, hvor man anvender visualisering af symbolske guddomme, recitation af hellige ord (mantra), håndbevægelser (mudra), musik og avanceret yoga, opløser buddhisten de karmiske vanemønstre og mentale blokeringer.

Kulminationen på vajrayanas metoder er den anstrengelsesløse Mahamudra og Dzogchen meditation, hvor buddhisten erkender Sindets Natur.

Tibets store yogi Milarepa

Buddhismen blev i det ottende århundrede ført til Tibet af den store tantriske mester Padmasambhava. Senere bragte store tibetanske mestre vajrayana belæringer fra Indien til Tibet. Det gælder f.eks. oversætteren Marpa, der grundlagde Karma Kadjy Linien i Tibet. Han modtog direkte introduktion til Sindets Natur, fra den indiske yogi Naropa, der selv var elev af Tilopa.

Marpas hovedelev var Tibets store yogi Milarepa, der udtrykte sin erkendelse gennem yogiske sange. Milarepas hovedelev var Gambopa, der var den første munk i Karma Kadjy Linien. Han var lærer for den første Karmapa, Dysum Khyenpa. Karmapa valgte at vende tilbage liv efter liv og blev Tibets første bevidt genfødte (tulku) Lama. Senere fulgte Dalai Lama denne tradition.

Den 16. og den 17. Karmapa

Hans Hellighed den 16. Karmapa, Rangjung Rigpe Dorje, besøgte som den første Karmapa vesten i 1970'erne. Hans Hellighed besøgte Danmark to gange, i 1974 og 1977. Under sine besøg gav han den berømte kroneceremoni, hvor han viste sin sorte krone i bl.a. Odd Fellow Palæet foran en fuld sal af bevægede danskere.

Den 17. Karmapa, Ogyen Trinley Dorje, er en bevidst genfødt inkarnation af den 16. Karmapa, og han er Karmapa Trust /Sangye Tashi Lings religiøse overhoved. Vi håber alle, at Karmapa snart vil besøge Danmark igen.